

यम् । यस्य सन्निधिमात्रेण देहेन्द्रियमनोधियः । विषयेषु स्वकीयेषु वर्तन्ते प्रेरिता इव । अहङ्कारादिदेहान्ता विषयाश्च सुखादयः । वेदान्ते षट्पद्वयेन नित्यबोधस्वरूपिणा । एषोऽन्तरात्मा पुरुषः पुराणोऽनिरन्तराखण्डसुखासुभूतिः । सदैकरूपः प्रतिबोधमात्रो येनेषिता वागसवस्वरन्ति । अत्रैव सत्यात्मनि धीगुहायामव्याकृताकाशउरुप्रकाशः । आकाश उच्चैरविवत् प्रकाशते स्वतेजसा विश्वमिदं प्रकाशयन् । ज्ञाता मनोऽहङ्कृतिविक्रियाणां देहेन्द्रियप्राणकृतक्रियाणां । अयोऽग्निवत्तानुवर्त्तमानो न चेष्टते नो विकरोति किञ्चन । न जायते नो म्रियते न वर्द्धते न क्षीयते नो विकरोति नित्यः । विलोयमानेऽपि वपुष्युष्णिग्न् न लीयते कुम्भ इवाम्बरं स्वयम् । प्रकृतिविकृतिभिन्नः शुद्धबोधस्वभावः सदसदिदमशेषं भासयन्निर्विशेषः । विलसति परमात्मा जाग्रदादिष्ववस्थास्वहृमहमिति साक्षात् साक्षिरूपेण बुद्धेः । नियमितमनसाहं त्वं स्वमात्मानमात्मन्यमहमिति साक्षाद्विद्धि बुद्धिप्रसादात् । जनिमरणतरङ्गापारसंसारसिन्धुं प्रतर भव कृताधीं ब्रह्मरूपेण संस्थः । अत्वानात्मन्यहमिति सतिर्वन्ध एषोऽस्य पुंसः प्रप्नोऽज्ञानाञ्जनमरणलेश संपातहेतुः । येनैवायं वपुरिदमसत् सत्त्वमित्यात्मबुद्ध्या पुष्ययुक्त्यवति विषयैस्तन्तुभिः कोशकण्ठत् । अतस्मिंस्तद्बुद्धिः प्रभवति विमूढस्य तमसा विवेकाभावाद्देहपुरति भुजगे रञ्जुषिषणा । ततोऽनर्थप्रातो निपतति समादातुरधिकस्ततो योऽसदुपाहः स हि भवति बन्धः श्टणु सखे ! । अखण्डनित्याद्यबोधशक्त्या स्फुरन्तमात्मानमनन्तवैभवम् । समाष्टणोत्पाटितशक्तिरेषा तमोसयी राङ्गरिवार्कविम्बम् । तिरोभूते स्वात्मन्यमलतरतेजोवति सुमाननात्मानं मोहाद्दहमिति शरीरं कलयति । ततः कामक्रोधप्रभृतिभिरसुं बन्धनगुणैः परं विच्छेपाख्या रजस उरुशक्तिर्व्यथयति । महाभोह्याहृपसनगलितात्मावगमनो धियोनानावस्थां स्वयमभिनयंस्तद्गुणतया । अपारे संसारे विषयविषपूरे जलनिधौ निमज्जन्प्रोन्मज्ज्यायं भ्रमति कुमतिः कुत्सितगतिः । भानुप्रभासञ्जनितावभ्रपङ्क्तिर्भातुं तिरोधाय विजृम्भते यथा । आत्मोदिताहङ्कृतिरात्मतत्त्वं तथा तिरोधाय विजृम्भते स्वयम्” ।

शरीरमध्ये आत्मध्यानस्थानं स्वरूपञ्च या० सृष्टौ मितान्तरायाञ्चोक्तम् । “दासप्रतिसहस्राणि हृदयादभिनिःसृताः । हिताहिता नाम नाद्यस्तासां मध्ये शशिप्रभम् । मण्डलन्तस्य मध्यस्य आत्मा दीपइवाचलः । सञ्चेयसं

विदित्वेह पुनराजायते न तु” या० । “हृदयप्रदेशादभिनिःसृताः कदम्बकुसुमकेशरवत्सर्वतो निर्गता हिताहितकरत्वेन हिताहितेति संज्ञा दासप्रतिसहस्राणि नाद्यो भवन्ति । अपरास्तिस्त्रोनाद्यस्तासांमिडानपिङ्गलाख्ये द्वे नाद्यौ सव्यदक्षिणपार्श्वगते हृदि विपर्यस्ते नासाविवरसम्बद्धे प्राणापानायतने । सुषुम्णाख्या पुनस्तृतीया दण्डवन्मध्ये ब्रह्मरन्ध्रविनिर्याता । तासां नाडीनां मध्ये मण्डलञ्चन्द्रप्रभम् । तस्मिन्नात्मा निवातस्यदीपइवाचलः प्रकाशमान आस्ते । स एवभूतो ज्ञातव्यः । यतस्तस्मात्तात्करणादिह संसारे न पुनः संसृत्यन्तत्वमप्राप्नोति” मितो० ।

आत्मशब्दनिर्वचनञ्च वेदान्तसुक्तावल्याम्/यदाप्नोति यदादत्ते यच्चान्ति विषयानु बहून् । यच्चास्य सन्ततोभावस्तस्मादात्मेति कथ्यते” अन्यत्र च “प्रत्ययूपः परागुपात् व्याष्टतोऽनुभवात्मकः । प्रथते यः स आत्मेति प्राङ्गरात्मविदोजनाः इति” स च पञ्चधा । “भूतात्मा केन्द्रियात्मा च प्रत्यगात्मा तथा भवान् । आत्मा च परमात्मा च त्वमेकः पञ्चधा मत” इत्येकस्मै वात्मनो भूतादिषु अधिष्ठानत्वेनावस्थितेः पञ्चविधत्वम् । “त्यज्यमानेऽपि न त्यक्तः प्राथमाणोऽपि नाप्यते । आगमापायसाक्षी यः स आत्मानुभवात्मक” इति तत्र देहे “भर्तृषूपसखि निक्षिपतीनामात्मनोऽधुमदोद्यमितानाम्” किरा० “आत्मनोदेहान्” मल्लि० “प्रभान्विनं भाविनमन्तमात्मनः” साधः । आत्मनोऽनित्यत्वेन देहे स्वैवान्तकत्वमिह विवक्षितम् तदवच्छिन्नचैतनस्यात्मशब्दार्थत्वेऽपि विशेषे नाशान्वयासम्भवात् विशेषणे तदन्वयः । एवं “व्यापादयेद्य आत्मानमित्यादौ” “ये केचात्महृनोजना” इत्यादार्षपि “स्थितः सर्वोन्नतेनोर्वीं क्रान्त्वा मेरुरिवात्मना” रघुः । “आत्मना शरीरेण” मल्लि० “अभ्युत्थानमधर्मस्य तदान्त्मानं सृजाम्यहम्” गीता । यत्र “कस्मात्मा त्वपरोयोऽसौ बन्धमोक्षैः स युज्यते” इति कर्मणि आत्मा यतोयस्तेत्यर्थः । भूतात्मेत्यादौ आत्मशब्दः गौणः आत्मोपकरणत्वात् आत्मजन्यत्वाद्वा “तस्माद्वा एतस्मादात्मन आकाशः सम्भूतः” इत्यादिश्रुत्या भूतानामात्मन उत्पत्तिप्रतिपादनात् । स्वभावे, बुद्धौ च “तमात्मसम्पन्नमनिन्दितात्मा” रघुः । “अनिन्दितात्मा अगर्हितस्वभावः आत्मसम्पन्नं बुद्धिसम्पन्नम्” मल्लि० । १२ देहावच्छिन्नं चैतन्यं च “आत्मैव ह्यात्मनो बन्धुरात्मैव रिपुरात्मनः” सृष्टिः । अन्तःकरणे, “आत्मानमात्मना वेत्सि” कुमा० । “तन्मनोऽकुरुतात्मन्वी स्वाभू”